

Häpeästä vapautuminen

Olen ollut vuosia ansassa täysin toivottoman tuntuksessa elämäntilanteessa. Olen päästänyt elämäni ihmisen, joka on väkivaltainen minua kohtaan. Olen yksin salaisuuteni kanssa, koska häpeä estää minua puhumasta.

Niin kauan, kun kannoin taakkaani yksin, se oli liian raskas kantaa, mutta **kun uskouduin yhdelle ihmiselle, häpeä hälveni hieman. Toisella kerralla se hälveni hieman lisää.** Ne olivat toivon pilkahduksia. Häpeä sai oikeat, mitättömät mittasuhteensa, kun sen paljasti muille. Voisiko minulla ollakin oikeus päästä pakoon?

Ja eräänä päivänä minä lähdin. Kirmasin kuin lehmä kevtälaitumelle, kohti vapautta: värejä ja tuoksuja, jotka vankilassani olin jo unohtanut. Nyt, kun olen vapaa, ei mikään enää rajoita kasvuani, vaan levitän juureni ja oksani mihin itse haluan.

Hannele, 38 v

KUUNTELE
TEKSTIT TÄSTÄ

HAVAINNOI LUONTOA & MIELTÄ

Tunnustele puun ja kiven pintaa. Miltä ne tuntuvat? Voit samalla kertoa niille kuulumisesi.